

Tárgy: jogszabályba ütköző okirat (hamis tanúzásra felhívás)

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2020. F. 175/22.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2022. év szeptember hó 26. napján** megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000.- Ft (Nyolcvanezer forint) átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki átutalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő 2020. március 9. napján beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő köteleességszegését kifogásolta.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte, majd fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi tanács ezt követően az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte, az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét 1 rb. szándékos fegyelmi vétségben megállapította, s ezért 300.000 Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában tárgyalás tartása iránti kérelmet terjesztett elő, amelynek eredményeképpen a fegyelmi tanács tárgyalást tűzött.

A tárgyaláson felmerült, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben büntetőeljárás folyik, ezért a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd által csatolt iratok alapján az eljárást a büntető eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Az eljárás alá vont ügyvéd bejelentése alapján a fegyelmi tanács az eljárás folytatását rendelte el, majd azt lefolytatta.

A tényállás:

A nyomozó hatóság garázdaság vétsége miatt folytatott nyomozást F.L. ellen, akinek bűnösségét a bíróság megállapította.

Az irányadó tényállás lényege szerint a bejelentő B.B-vel és B.B-nek F.L-lel közös gyermekével közlekedett személygépkocsival, amikor észlelte, hogy őket F.L. személygépkocsival követi. A bejelentő a konfliktus elkerülése végett a rendőrség előtt parkolt le. F.L. ekkor azt követelte a bejelentőtől, hogy a jármű ajtaját nyissa ki, majd egy alkalommal, nagy erővel rárántott a vezető oldali ajtókilincse, ami ennek következtében kiszakadt.

F.L. ezt követően több alkalommal, ököllel ráütött az ablaküvegre, továbbá ököllel, illetve tenyérrel ütlegelni kezdte a bejelentő arcát, és a szájába is belekapott. F.L. B.B-vel is kiabálni kezdett, aki a járműből kiszállt, és közös gyermeküket F.L-nek átadta, aki ezt követően a helyszínről távozott. A bejelentő a fenti bántalmazás következtében 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, amelyről orvosi látletet készült.

Az eljárás alá vont ügyvéd – aki a bíróságon rágalmozás vétsége miatt a bejelentő ellen indult büntetőügyben F-né B.B. képviselőjét látta el – a bejelentőt a részére 2020. január 10. napján elektronikus úton küldött „megállapodás- és nyilatkozat” tervezet megnevezésű iratokkal szándékozta rábírnival arra, hogy a F.L. ellen garázdaság vétsége miatt a nyomozó hatóság előtt indult büntetőügyben tett terhelő tanúvallomását megváltoztassa, illetőleg ezen eljárás megszüntetését kezdeményezze, F-né B.B. pedig a magánindítványát a bejelentővel szemben visszavonja.

Az eljárás alá vont ügyvéd az általa készített és megküldött fenti megállapodással és a bírósághoz címzett nyilatkozattal arra hívta fel a bejelentőt, hogy a nyomozó hatóság előtt korábban tett vallomásával ellentétben valótlannal nyilatkozza azt, hogy „a vallomásában állított tények félreértésen alapultak, amelyeket tisztázott F.L-lel, így a megbüntetését nem kéri. Félreértette, hogy F.L. támadólag lép fel ellene, nem üldözte a gépkocsijával, mivel ő csak a kiskorú gyermekét szerette volna megkapni a vele lévő B.B-től. A megszokottnál hangosabban is csak azért beszélt, mert a gépkocsi ablakai zárva voltak B.B. kérésére. A gépkocsi kilincse sem F.L. hibájából tört le, korábban már kilazult, így egy rossz, nem szándékos mozdulat is elég volt a leszakadáshoz. Nem lépett fel vele szemben támadólag, csak az érhetően felindult magatartását érthette félre. Kijelenti, hogy látletet nem vetetett fel, mert sérülései nem voltak, és azóta a kapcsolatuk rendeződött”.

A bejelentő azonban a kérdéses megállapodást, illetve nyilatkozat tervezeteket nem írta alá, az abban foglaltak alapján vallomását nem változtatta meg, az eljárás alá vont ügyvédet feljelentette. Az ügyészség az eljárás alá vont ügyvéddel szemben indult büntetőeljárást megszüntette, s az eljárás alá vont ügyvédet megrovásban részesítette a következők szerint:

Az ügyészség álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd magatartásával a bejelentőt arra törekedett rábírnival, hogy a büntetőügyében — a hivatkozott valótlannal tartalmú nyilatkozatok megtételével — hamis tanúvallomást tegyen.

A nyomozó hatóság az eljárás alá vont ügyvédet gyanúsítottként hallgatta ki a Btk. 276. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző büntető ügyben hamis tanúzásra felhívás büntette miatt.

Az eljárás alá vont ügyvéd gyanúsítottként a büntetőeljárás során elismerte azt, hogy a fenti megállapodás- és nyilatkozat tervezeteket ő készítette és küldte meg a bejelentő részére. Védekezése szerint mindezt B.B. kérésére és elmondása alapján készítette abban a hiszemben, hogy a benne foglaltak valóságok. Kijelentette továbbá, hogy a bejelentőt a tanúkenti kihallgatása során az objektív valóságnak megfelelő vallomásának (illetve egyéb, ebbe a körbe tartozó magatartásának) a megtételére kívánta rábírnival.

A bejelentő a részére küldött fenti dokumentumokat a nyomozó hatóság részére csatolta, illetőleg megerősítette azt, hogy a nyomozó hatóság előtt F.L-t érintően az igazat mondta el, B.B-vel és F.L-lel a kapcsolatot semmilyen formában nem kereste, kapcsolatuk azóta sem rendeződött. A bejelentő nyilatkozatainak valós tartalmát a kérdéses büntetőügy adatai, valamint a bíróság jogerős döntése aggálytalanul támasztotta alá.

F-né B.B. a büntetőügyben 2020. január 29. napján tartott tárgyaláson azt állította, hogy a megállapodás tervezet, amit az eljárás alá vont ügyvéden keresztül juttattak el a bejelentőhöz, mindenben az akaratukat tükrözi, amit az eljárás alá vont ügyvéd még a továbbküldés előtt juttatott el részére azzal, hogy ha valamit esetlegesen javítani kell, az megtörténhessen. Az eljárás alá vont ügyvéd által küldött tervezetet négyszer is átolvasta, ami az ő akaratával egyezett.

F-né B.B. ezzel ellentétben az eljárás alá vont ügyvéd ellen folyó ügyben a kihallgatása alkalmával tagadta azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett iratokat megismerte volna, illetőleg azt is tagadta, hogy az abban előadottak az ő kérésére lettek volna rögzítve. Nyilatkozata szerint ő csupán a múltbeli eseményekről tájékoztatta nevezett ügyvédet.

Az ügyészség a határozatában kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a büntető ügyben hamis tanúzásra felhívás büntette megállapíthatónak látszik, tekintettel azonban az elkövetés körülményeire, az eljárás alá vont ügyvéd rendezett életvitelére, az általa megvalósított cselekmény alkalmi jellegére és az eltelt időre, cselekménye az elbíráláskor olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása szükségtelen. Ugyanakkor a Btk. 64. § (2) bekezdés II. fordulata alapján az eljárás alá vont ügyvédet megrovásban részesítette az elkövetett bűncselekmény miatt és felhívta a figyelmét, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől, mert ellenkező esetben büntetőbíróság előtti felelősségre vonása kezdeményezésétől nem fog eltekinteni.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglaltakat az ügyészség által megállapított tényállással kiegészítve fenntartotta.

Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás mindenben alátámasztotta a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1. § (3) és (5) bekezdésének, az Üttv. 39. § (4) és (5) bekezdésének, 42. § (3) és (5) bekezdésének rendelkezéseit, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rb. folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el. Enyhítő körülményként kérte értékelni a fegyelmi előéletet, az elkövetés óta eltelt időt, és hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét elismerte.

Az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbíráóság kiszabására tett indítványt és kérte, hogy a fegyelmi tanács marasztalja az eljárás alá vont ügyvédet a felmerült költségekben.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét elismerte, előadta azt, hogy ő csak ügyfele felhatalmazásának eleget téve próbálta az ügyfele által előadottak szerinti megoldást írásba foglalni.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

Az 2017. évi LXXVIII.tv. (Üttv.) 107 § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 39. § (4) bekezdése szerint a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd köteles megtagadni az ügyfél utasításának végrehajtását, ha az jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.

Az Üttv. 42. (3) bekezdése is rögzíti, hogy az ügyvéd, a kamarai jogtanácsos és az európai közösségi jogász (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd) köteles megtagadni az okiratszerkesztést, ha az akaratnyilvánítás jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.

A fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd mindezen idézett szabályokat szegte meg magatartásával, s ezzel 1 rb. fegyelmi vétséget követett el.

A büntetés kiszabása során a fegyelmi tanács az enyhítő körülményeket (az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének elismerése, az időmúlás, a fegyelmi előélete, 2 kiskorú gyermeke tartása) olyan súlyúnak értékelte, amely lehetőséget ad a legenyhébb büntetés, az Üttv. 108. § a) pontja szerinti írásbeli megrovás kiszabására – amely összhangban áll az ügyészi megrovás büntetéssel is.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalány költségének (80.000 Ft) megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja szerint nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, míg az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja alapján a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. november 9. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 175.)